

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srodę dnia 25 Lipca v. s. 1823 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

W I L N O.

W niedzielę, dnia 22 t. m., jako w dniu Wysokich Imienin NAYJAŚNIEYSZEY CESARZOWEY JEYMOŚCI MARYI FEDOROWNY, z rana we wszystkich tutejszych kościołach odprawiono się uroczyste nabożeństwo i śpiewane było *Te Deum*. Wieczorem miasto całe było oświecone.

Ostatnia data gazet sankt-petersburskich jest dnia 17 lipca.

Czytamy w *Konserwatorze* pod 16 lipca: „Zwyczajne ćwiczenia wojskowe w tej porze roku nie dawno się ukończyły. Wykonywane w dniu 30 czerwca i 2 lipca pod *Krasnem-Siołem*, w obecności CESARZA, przez gwardye i pierwszą dywizyą kirysyierów, zjednały dla J.W. Jenerała kawalerji *Uwarowa*, dowodzącego naczelnie gwardyami cesarskiemi, J.J. CC. W.W. Wielkiemu Xięciu *MIKOŁAJOWI*, inspektorowi jeneralnemu inżynierów, Wielkiemu Xięciu *MICHAŁOWI*, wielkiemu mistrzowi artylleryi, podziękowanie CESARZA JEYMOŚCI, za porządek, i piękną posługę wojsk. NAYJAŚNIEYSZY Pan również wysokie Swe zadowolenie oświadczył raczył PP. Dowódcóm, naczelnikom i oficerom, za znajomość taktyki, którą okazali w bitwach pozornych, przez różne korpusy stacowanych, któremi oni dowodzili. Żołnierze dostali po 2 ruble, po 2 funty mięsa i po 2 porcy wódki.

Gazeta Senacka ogłosiła następujący Ukaz okólny: „Rządzący Senat na Powszechnem Zebraniu Departamentów Sankt-petersburskich słuchali wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości, Pana Jenerała piechoty i Kawalera Xiążęcia *Dymitra Iwanowicza Łobanowa Rostowskiego*, dla należytego wykonania, Opinii Rady Państwa w brzeniu następującem: W Radzie Państwa na Departamencie praw i na Powszechnem Zebraniu rozważane było przełożenie Powszechnego Zebrania Departamentów sankt-petersburskich Rządzącego Senatu, w rzeczy względem testamentów ustnych czyli pamiątek (pamiati), i opinia w tej rzeczy Kommissyi do ułożenia praw. Rzecz zawiera się w tem, co następuje: w 10 miesięcy po śmierci żony kupieckiej *Mokiejewey*, u której, dla bezdzietności, nie zostało następców, i po wezwaniach magistratu miejskiego przez gazety gdy nikt się nie jawił, kapłan *Alexandrow* i pułkownik *Etagin*, dali świadectwo wychowawce jej, żonie muzyka *Czajkowskiej* na to, iż zmarła *Mokiejewa* ustnym testamentem przeznaczyła dla tej *Czajkowskiej* cały swój ruchomy i nieruchomy majątek. Powszechne Zebranie Rządzącego Senatu jednogłośnie wniosło, iżby pomieniony testament, objawiony po upływie 10ciu miesięcy po śmierci *Mokiejewey*, został bez działania, na ośnowie Ukazu z dnia 1go marca 1704 roku (zalecającego takie ustne testamenty objawiać we dwa miesiące); a co się tyczy powszechnego na przyszłość w podobnych zdarzeniach urządzania, większością głosów postanowiło: zalecić wszystkim miejscom urzędowym, iż przy rozporządzaniu majątkiem ruchomym lub

nieruchomym, zostającym się po śmierci testatorów, oświadczone przez świadków ustne pamiątki, na ośnowie będących teraz praw o testamentach i samego Ukazu 1704 roku dnia 1go marca, nie mogą i nie powinny teraz mieć swej mocy i skutku, wyjąwszy same tylko przypadki ostatecznej konieczności, kiedy człowiek, dla pozbawionego wzroku, albo dla ciężkiej choroby, w żaden sposób nie może podpisać własnoręcznie testamentu, ale i wtedy należy wezwać z urzędu członka z sekretarzem, i im, przy świadkach, nie mniej jak dwóch osobach, oświadczyć ostateczną swą wolę, którą obowiązani są oni w tymże czasie zapisać do aktów wieczystych, dla oddalenia wszelkiej wątpliwości. Z tym wnioskiem Rządzącego Senatu zgodził się i Minister sprawiedliwości. Rada Państwa, znajdując sprawę względem prawa muzykowej *Czajkowskiej* do następstwa po zmarłej kupcowej *Mokiejewey*, jednością głosów już ukończoną w Rządzącym Senacie, zajmuje się jedynie postanowieniem względem testamentów ustnych, czyli pamiątek, a po rozważeniu tej rzeczy, uznaje testamenty słowne, czyli tak nazywane ustne pamiątki, nie tylko zgoda niepożytecznymi, ale nawet i szkodliwymi w swych następstwach; dopuszczenie zaś tych ustnych pamiątek, czyniące się przez Rządzący Senat dla ludzi, pozbawionych wzroku, albo uległych ciężkiej chorobie z obowiązkiem, ażeby testator wezwał w takim zdarzeniu członka i sekretarza urzędu, Rada Państwa znajduje nadpotrzebnem; bo Ukazem 1726 roku julii 19 d. dozwolono już pisać testamenty w domu, a w przypadku nieumiejętności pisma testatora, podpisywać na jego miejscu kapłanowi, albo innym osobom, komu on to powierzy; pozbawiony zaś wzroku, albo ciężką chorobą złożony w takim zdarzeniu jest toż samo, co i nieumiejętny pisma; wezwanie zaś dla zapisania ustnego testamentu członka i sekretarza z urzędu, a osobliwie dla żyjących na wsi, a niekiedy w miejscu dalekiem od miasta, niewygodnem, pełnem przeszkód i podległem wielkiej zwłoczce, i dla tego przez Opinią postanawia: ustne testamenty albo tak nazywane ustne pamiątki, zupełnie znieść i na przyszłość nie dawać najmniejszej na nie uwagi. Na autentyku własną Jego CESARSKIEY MOŚCI ręką napisano tak: *Ma byćdług tego*. S. Petersburg dnia 21 marca 1823 roku. ROZKAZALI: dla powinnego podług powyższego NAYWYŻSZEGO JEJGO CESARSKIEY MOŚCI rozkazu postąpienia, zalecić przez Ukazy do wszystkich Rządów Gubernialnych i Władz, Wojskowej Kancellaryi wojska dońskiego, Izby Głównych i Jeneralnych Sądów, dając wiedzieć również przez Ukazy PP. Ministrom, Kontrolerowi Państwa, Głównemu zarządzającemu drogami komunikacyi, Głównemu Naczelnikowi Departamentu Pocztowego, S. Petersburgskiemu i Moskiewskiemu Jenerał Gubernatorom Wojennym, Jenerał Gubernatorom i Gubernatorom Wojennym zarządzającym sprawami cywilnymi, Gubernatorom Cywilnym i Naczelnikom miast; a do Departamentów Rządzącego Senatu i do Powszechnego Zebrania Departamentów Moskiewskich, również i do Nayswiętszego Synodu przesłać uwiadomienia. Dnia 28 czerwca 1823 roku.

Ruski Inwalid w numerze z dnia 17 donosi w te słowa: „Kommissya uskuteczniająca ciągnięcie loteryi, Naywyżey ustanowionej d. 31 lipca 1821 roku, uwiadomiła tuteyszą Publiczność, iż o statni dzień ciągnięcia jest dnia dzisiejszego, 17go lipca, które się rozpocznie, zwyczajnym porządkiem, o godzinie 5tey z południa.

W dalszém ciągnięciu loteryi na cztery majątki nieruchome, leżące w guberniach nizhe-rodzkiej, orłowskiej i tulskiej, i nadto na sumę 1,322,000 rubli assygnacyami, wyszły numera następujące, z przypadającemi na nie wygraniemi:

Dnia 11 lipca.

Ner 141 640 . . . . . 50 000 rubli.
Ner 151 883 . . . . . 500 rubli.
Nra 7 905 i 14 470 . . . . . po 2000 rubli.
Nra 3 918; 10 125; 11 687; 12 631; 41 708;
41 996; 48 377; 54 902; 73 769; 81 392; 81 493; 103 931;
114 422; 118 097 i 162 026 po 100 rubli.
Nra 1 751; 2 526; 3 205; 3 948; 5 798; 5 832;
6 769; 7 599; 18 358; 21 578; 22 679; 23 596; 28 874;
37 323; 40 301; 41 327; 42 465; 48 519; 53 258; 55 001;
61 243; 65 681; 71 524; 79 908; 88 447; 91 091; 93 11;
104 302; 107 961; 108 061; 111 721; 131 754; 142 949
i 146 125 po 75 rubli.
Nra 49 499; 108 268; 9 817; 6 421; 124 734;
152 620; 37 136; 122 801; 132 977; 75 822; 55 174;
63 840; 10 718; 81 221; 138 304; 22 806; 2 120; 9 492;
81 742; 9 268; 11 788; 14 657; 90 173; 160 059;
136 634; 8 191; 166 522; 45 415; 166 583; 1 3 738;
132 877; 13 860; 39 046; 12 918; 137 842; 64 312;
41 823; 61 897; 12 010; 43 562; 3 125; 120 283; 42 547;
48 098; 148 237; 55 471; 45 389; 137 779; 7 372;
13 106; 20 158; 1 194; 90 068; 3 374; 115 671;
149 788; 163 745; 21 249; 64 871; 140 001; 17 526;
97 776; 1502; 94 277; 76 763; 101 185; 6 189; 142 092;
1 9254; 59 238; 89 906; 50 992; 6 693; 62 601;
156 738; 53 517; 111 152; 120 000; 146 778; 19 543;
98 26; 106 759; 1 618; 107 427; 119 537; 78 793;
62 639; 15 298; 3 435; 79 959; 168 36; 12 953;
117 356; 118 016; 99 309; 142 729; 55 456; 51 452;
43 734; 12 383; 130 835; 17 581; 97 687; 112 501;
117 941; 12 912; 93 759; 15 237; 40 566; 17 611;
128 956; 125 679; 64 80; 166 063; 148 836; 63 329;
27 117; 60 953; 77 445; 81 776; 44 011; 62 438;
167 658; 2 847; 7 522; 155 912; 3 720; 70 332;
138 262; 128 736; 82 525; 71 183; 36 731; 112 593;
107 344; 81 908; 35 386; 793; 161 246; 116 746; 11 123;
21 096; 33 630; 129 690; 17 399; 141 185; 32 739;
166 135; 121 174; 58 635; 123 730; 149 210; 105 917;
1 4756; 23 185; 72 444; 144 008; 160 124; 132 701;
161 908; 27 384; 80 819; 2 768; 19 580; 162 940;
112 438; 162 644; 139 487; 115 162; 157 298; 83 923;
29 130; 92 506; 153 620; 22 981; 150 652; 76 223;
57 377; 71 828; 98 416; 101 695; 72 950; 9 511; 94 505;
149 239; 162 898; 138 617; 42 278; 15 538; 90 909;
73 540; 54 121; 112 050; 5 997; 51 072; 51 092 i
138 072 po 50 rubli.

PRUSSY.

Berlin dnia 24 lipca.

(z Gazety Warszawskiej.)

Dnia 21 b. m. spalono tu publicznie papierow skarbowych krajowych za milion 665,925 talarow i 16 sr. gr. co z temi, które dawniej spalono, wynosi dotąd ogółem 153 milionów 486,334 talarow i sr. grosz.

Król przed wyjazdem swoim do *Teplic* zatwierdził plan konstytucyi podany sobie przez ustanowioną w tey mierze kommissyą. (Kor. War.)

FRANCYA.

Paryż dnia 15 lipca.

(z Gazety Warszawskiej.)

Nadzwyczajny goniec przywiozł tu następującą wiadomość od woyska, datowaną z *Madrytu* d. 9 b. m.: „Marszałek polny *Margrabia Marguerye*, który dowodzi zamknięciem *Santony*, donosi Xęciu *Angouleme*, iż d. 2 b. m. osada tameczna, uczyniła wycieczkę, wysadzając blisko 600 lu-

dzi w *Sable*, naprzeciw *Colindres*. Posunawszy się nieprzyjaciel trzema oddziałami przymusił pik ety nasze do cofnięcia się; lecz wkrótce wstrzymały go dwie kompanie 35 pólku i jedna kompania 21 pólku liniowego. Ułamek był zżawą; nieprzyjaciel, wspierany ogniem z twierdzy, trzymał się czas niejaki w stanowisku; dzielne jednak natarcia woyska naszego, przymusiły go do ustąpienia. Gdy generał hiszpański *Valero*, nadciągnął z *Laredo* z nową kompanią 21 pólku, a potem uderzył na lewe skrzydło, nieprzyjaciel cofnął się w największym nieładzie, i z trudnością wsiadłby na statki, gdyby nie pomagał mu ogień ze wszystkich baterii twierdzowych, które strzelały kartaczami do woyska naszego. Stratę jego można rachować do 50 ludzi zabitych i ranionych; zabraliśmy kilku jeńców. Z naszej strony, mamy 2 ludzi z 35 pólku zabitych, a 8 ranionych, między którymi jest porucznik *Archias* z 21 pólku. Bitwa ta przynosi wielki zaszczyt kompaniom pólkow 21 i 35, które, mimo tegiego ognia działowego, w kilku godzinach pokonały 3 razy większą siłę nieprzyjacielską, i przymusiły ją do nagley ucieczki. Wymienić potrzeba tych, którzy się szczególnie popisali, jako to: w 35 pólku, kapitana *Rey*, który dowodził, i którego wybornych rozporządzeń nie można dostatecznie wychwalić; porucznika *Kessler*; podporucznika *Selhausen*, sierżanta starszego *Erny*, furiera *Eustache*, fizylerow *Froidevaux*, *Pierre*, *Maly* i *Nausac*; a w 21 pólku: kapitana *Benard*, który okazał wielką roztropność i mężstwo; porucznika *Archias*, podporucznika *Brette*, sierżanta *Poupard*, kaprala *Durand* i fizylera *Touzet*. Generał hiszpański *Valero* zachęcał woysko przykładem swoim i odwagą. Po skończeniu wyprawie do *Asturyi*, generał porucznik *Burke* ruszył do *Gallicyi*. Od niejakego czasu przeznia straż jego pod dowództwem *Larochejaquelin* była w *Astorga*; podjazd jego spotkał d. 26 oddział nieprzyjacielski w *Mansanate* i *Torre* na gościńcu do *Lugo*, ubił 6 ludzi, i zabrał oficera, 3 żołnierzy i 10 koni. Wachmistrz *Denis* z 7 pólku strzelił ów szczególnie w tey ułamek i popisał. Generał *Morillo*, dowódca woyska konstytucyjnego w *Galicyi* rozgniewany postępowaniem stanów względem Króla hiszpańskiego, nie chciał uznać rejencyi, którą też siany na wyjeździe z *Sevilli* utworzyły. Poróżnił się on z *Quiroga*, co rozciągnęło się i do ich woyska, i będzie pomyślnem dla działań naszych w *Galicyi*. Generał *Bourke* ma przybyć dnia 10 b. m. do *Lugo*.

Pan *Martignac*, kommisarz cywilny francuzki w *Madrycie*, donosił rejencyi hiszpańskiej o odwołaniu swoim w liście, w którym oświadczył: „Cielbne zlecenie przy Xęciu, naczelnym wodzu, dane mi przez Króla Jmci Chrześciańskiego, nie może trwać dłużej, jak do chwili, kiedy Hiszpania, rządzona przez swojego Monarchę, lub jego imieniem, pojednała się z Europą, i związki dyplomatyczne, przerwane szaleem rewolucyjnym, przywrócone zostały.“ Odpowiedziała Rejencya: „Głębokie tylko uszanowanie, z jakim dowiaduje się Rejencya o mądrym postanowieniu N. Króla Jmci Chrześciańskiego, może ją pocieszyć w skutku z oddalenia się W Pana, abyś gdzie indziej pełnił ważne obowiązki urzędowe, do których W Pana Monarcha powołał.“ Przed wyjazdem otrzymał Pan *Martignac* wizerunek Króla hiszpańskiego, i wielki krzyż orderu *Karola III*. Pani *Martignac* wyjechała d. 11 b. m. do *Bajonny* na spotkanie męża swojego, wracającego z *Madrytu*.

Pan *Hyde de Neuville*, poseł nasz przy dworze porzalskim, wybiera się z *Lisbony* z Panami *de Roch* *de Flavigny* i *de Boitel*, sekretarzami poselstwa.

Xięć *Talleyrand* miał d. 9 b. m. zaszczyt audyencyi u Króla Jmci.

Jeden z tutejszych dzienników umieścił długi artykuł o sprzedaży 23 mil. fr. wiczystey prowinizyi, i tak go zakończył: „Pozostaje nam jeszcze uczynić jednę uwagę. Skarżą się na to, iż Panowie *Rothschild* są zagranicznymi żydami. Panowie ci, równie, jak w *Londynie* i *Frankforcie*, mają

także swój dom w Paryżu. Wreszcie wiara ich nie wyłącza od naszych interesów skarbowych. Nie są oni ani zagranicznymi, ani francuskimi bankierami; należą do Europy tak jak ci, którzy jednakową z nimi wyznają wiarę, tylko, że ich kredyt ma wiele wiary, a wiara ich mało kredytu.

Monitor na wezwanie ogłosił, iż wprowadzenie wszelkich książek do Austrii, bez poprzedniego pozwolenia, posła austriackiego, jest zabronionem.

Prefekt departamentu *Izery* zakazał oboch dzień 6 b. m., na pamiątkę oporu, jaki dała d. 6 lipca 1815 twierdza *Grenoble*, kiedy ją pełnomocnik austriacki i komisarze Króla francuskiego wezwali do poddania się.

Teraz (pisze gazeta berlińska), kiedy wojsko francuskie bez oporu posunęło się do najdalejzych prowincyi hiszpańskich, czytając dawniejsze mowy Xiecia *Talleyranda* i Hrabiego *Daru*, lub *pro-roctwa Pradta*, nasuwa się myśl, iż panowie ci woleliby byli nie powiedzieć tego, co przeciwko wejściu wojska do Hiszpanii przytoczyli. Xiazę *Talleyrand*, który zawsze był przeciwny zamiarom *Napoleona* względem Hiszpanii, i który należał do traktatów pokoju w Europie, zwracał na się uwagę; dziś ze wszystkimi, którzy zdanie jego popierali, przyznać musi, iż rada królewska lepięj od niego sądziła o rzeczach. Wątpliwość, jaką ludzi ci mieli o pomysłnym wypadku wojny hiszpańskiej, pochodziła bez wątpienia z niewiadomości mieszkańców, a Portugalia, bardziej niż Hiszpania, dowiodła, iż nazwany systemat nie był przyzwoitym dla obu narodów. W Portugalii panowała zgodność między Królem, rządem i reprezentantami narodowymi, a wszelako nowy stan rzeczy nie mógł się utrzymać, i trzeba teraz zupełnie wrócić do dawnego, aby z przyzwoitego źródła mogła pochodzić nowość dobroczynna. *Oporo* było kolebką systematu konstytucyjnego, i uścisnęło się przekonanie o potrzebie jego uchylecia. W Hiszpanii zupełne zaniechanie oporu wojsku naszemu, okazuje widocznie, iż naród nie był kontent z konstytucji, a jeśli niektóre twierdzą jeszcze się nie poddały, wkrótce jednak to uczynią. Osada *Tortozy* dała niedawno przekonujący przykład. Rewolucya hiszpańska skończy się tam, gdzie się zaczęła, to jest, na wyspie *Leon*, przed bramami *Kadyxu*, a owo wielkie, sławne przedmurze wolności hiszpańskiej w przeszłej wojnie, wkrótce będzie musiało się poddać, i uwolnić z niewoli *Monarchę* swego: bo ministrowie zniechali je opatrzyć w zwinność. Szańce i liczne działa na nie się nie przydadzą *Kadyxowi*, kiedy nie ma floty na obronę swoją. Głód zawrze z nim kapitulacyę. Jeśli wojsko francuskie nie potrzebowało dłuższego czasu na przyjście do *Kadyxu*, jak austriackie na wejście do *Napoli*, jakaż więc zachodzi różnica między obu widowiskami rewolucyi hiszpańskiej i neapolitańskiej? O obu, powiedzić można: *Parturiunt montes!* Wreszcie czyli zupełne przywrócenie pokoju na długi czas nastąpi zaraz po zajęciu *Kadyxu*, pytanie to nie należy do obecnej chwili.

Bajonna dnia 5 lipca.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Przyrowadzono tu dwa okręty hiszpańskie z tytuniem, które wojsko nasze w porcie *Giron* zabrało; odebrano atoli przez telegraf rozkaz, aby je oddano właścicielom.

Gdy same tylko zakłady 2ch półków stoją w *Bajonnie* dla odbywania służby, przeto bramy *cy-tadelli* są we dnie i w nocy zamknięte.

HISZPANIIA.

Madryt dnia 6 lipca.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*.)

Rejencya królestwa, porozumiewszy się z Xieciem *Anguleme*, wydała następujące postanowienie: 1) Wszyscy konstytucyjni hiszpańscy oficerowie i żołnierze, którzy, jako jeńcy, dostaną się

w ręce wojska francuskiego, pod strażą tegoż wojska, zwyczajnymi drogami etapowemi, do Francyi będą przeprowadzeni; 2) Wszyscy hiszpańscy oficerowie tak nazwanego konstytucyjnego wojska, którzy swoje chorągwie opuszczą dla przejścia pod nasze, lub w prowincjach, przez nas zajętych, pozostaną, będą przeprowadzeni na miejsce przez rejencyę wskazane, gdzie, podług potrzeby i okoliczności, zakłady do tworzenia nowych oddziałów zebrane będą; 3) jeńcom wojennym, którzy przez królewsko-hiszpańskie wojsko zabrani będą, miasto *Almagro* ma służyć za miejsce pobytu. Dla zabranych już w niewolę wojskowych, wyznaczono następujące miejsca: *Guadala-jara*, dla nowej Kastylji; *Toro* dla starej Kastylji; *Leon* dla Galicji i Asturji; *Truxillo* dla Estremadury; *Jaen* dla Andaluzji i Mureji; *Terruel* dla jeńców z Katalonii, Arragonii, Walencji, Nawarry i Biskaj.

Nowy dziennik tutejszy *Restaurador* umieścił list generała *Bessieres* do członków stanów, ministrów i radców stanu w *Kadyxie*, pisany z głównej kwatery w *Cuenca* d. 21 czerwca: wyraża w nim: „Zniewazyliście naród hiszpański, obraziliście go w religii ojców jego, targnęliście się na starożytne i niewinne jego obyczaje, wyzuliście go z bogactw, i wystawiliście go na przekleństwo całej Europy. Lud hiszpański nie był tak zepsutym, jak myśleliście; trzeba już położyć koniec zdradzieckim waszym zamiarom. Chociaż niektórzy rodacy nasi dali się zaslepić zwodniczym wyobrażeniem orojoney i złe zrozumianej wolności, i chociaż inni zostali przekupieni złotem, przez was trwoniłom; większość jednak pozostała wierną przysiędze swojej, wykonanej Bogu i Królowi, czekając tylko dogodnej pory dla oświadczenia się za świętą sprawą. Samiście to ze smutkiem waszym widzieli. Miasta, prowincye, zgola całe Królestwo, brzydzą się wami i przeklinają. Równie niepewni w przedsięwzięciach waszych, jak niedowierzący sobie nawzajem, strwożeni nieszczęściem, jakie was czeka, skoczycie w morze. Taka jest ostatnia dla was pomoc. Pozbawicie nas Króla i Xiazę naszych; może nawet uczynicie zamach na ich życie, może narazicie ich na zaraźliwą chorobę.“ Kończy *Bessieres* oświadczeniem, iż ci wszyscy, którzy się w obrębie dowodztwa jego znajdują, a którzy okazali przychylność do systematu konstytucyjnego, są odpowiedzialnymi za wszelkie wady, jakichby się jeszcze względem osob i dziny królewskiej dopuszczono.

Oprócz obojga Królestwa *Ichmość* znajdują się w *Kadyxie* następujący członkowie ich rodziny: Infant *Don Carlos* z małżonką swoją i synami: Infant *Don Francisco de Paulo* z małżonką swoją i trójgiem dziećmi, infantka portugalska, siostra *Monarchy* z synem swoim.

Piszą z *Kadyxu*, iż wojsko francuskie zabrało 150 mulów ze zbożem, które prowadzono do zimnego miasta. Potwierdza się wiadomość, iż Królowa nasza jest przy nadziei.

Junta rządowa prowincji *Walencji* wyraża w odezwie do mieszkańców: „Konstytucyoniści, nie przestając na polamaniu starożytnego berła Króla naszych, samemu nawet Bogu wojnę wypowiedzieli. Francya, która dwigala jarzmo tyrana rozosiłarala zniszczenia w miastach i polach naszych; lecz Francya, stojąc dziś pod ojcowską władzą, prawego *Monarchy*, połączonego związkiem krwi z nieszczęśliwym naszym Królem, podaje nam rękę i pomaga do skruszenia więzów naszych. Do breń! zeni mieszkańcy miasta i prowincji *Walencji*! Póty nieskładajmy oręża, dopóki *Monarcha nasz Ferdynand VII* nieodzyska oyczystego tronu.“

Dnia 9. We wszystkich kościołach tutejszych odprawuje się 4-godzinne nabożeństwo o przedkie oswobodzenie Króla.

Dnia 17 z. m. dwaj oficerowie morscy francuscy przybyli do *Kadyxu*, i w towarzystwie tłumowi ludu udali się do pewnego ministra, z którym długo rozmawiali.

PORTUGALIA.

Lisbona, dnia 27 czerwca.

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Zajęła już Królowa królewskie mieszkanie w pałacu Queluz, nazajutrz zaś, to jest d. 19, odwiedziła dostojnego swego małżonka, przemierzając go dotychczas w B-mposta. Uyrzawszy ją lud jadący, wyprzągnął konie i pojazd zaciągnął do pałacu Króla. Dnia 19 zaprowadzony znowu został stary senat. Dnia 23 Król wraz z całą swoją rodziną udał się do katedralnego kościoła, dla złożenia Naywyższemu dzięków za szczęśliwie przywrócony dawny porządek rzeczy. Dnia tegoż otrzymał lud pozwolenie zniesienia na rynku Rocio konstytucyynego pomnika. D. 24 Hrabia Amaran te wszedł na czele 3000go korpusu do stolicy. Wyjechał na spotkanie jego Infant D. Miguel. Król zaś go jak nayuprzejmiej przyjął. Wazystkie tajne towarzystwa zostały zniesione.

Dochodzą tu codziennie z różnych prowincy adresa pewnizowania.

Król udarować myśli wazystkich oficerów i podoficerów, którzy towarzyszyli infantowi D. Miguel, w Villa-Franca, nowo mającym się wybić medalem z napisem. *Wierność Królowi i Ojczyźnie.*

Infant D. Miguel w pisanym do Xięcia Angouleme liście wyraził: „Ojciec mój zasiadł znowu na tronie i moja wspaniałomyślna matka nie jest już uwięzioną, ale pomimo tego nie wprzód włożę mój oręż w pochwę, dopóki nie oswobodzę ukochanej mej siostry. Szlachetni Burbonowie, zasłużyłem na dostojność rycerską i będę przy boku waszym walczył za najwyższą sprawę, za jaką Xiążęta tylko walczyć mogą: za utrzymanie godności korony i szczęścia ludów!“

ANGLIA.

Londyn dnia 8 lipca.

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Ostatnia bostońska gazeta zawiera co następuje: Prezydent Boyer wyspy Hayty wysłał sekretarza Colombel do Anglii, dla rozpoczęcia, jak dodają, układów o uznanie niepodległości haytańskiego narodu, który umiał się przez 20 lat utrzymać; zapewnienia sobie nieskończenie użytecznego odzysku plodów naszego rolnictwa, przedmiotów handlowych i rękodzielnych; w czem niepowinniśmy zapomnieć europejskiemu narodowi dać się wyprzedzić, i t. d.

Z Kolumbii piszą, iż poselstwo prezydenta władzy wykonawczej Santander, przy otworzeniu posiedzeń pierwszego kongresu tej rzeczypospolitej, w Bogota d. 17 kwietnia pisane, bardzo jest obszernie i zawiera opis teraźniejszego położenia tego kraju. Rząd donosi w niem, iż wysłanie kommisji do Medrytu dla układania się z rządem hiszpańskim, było daremne, i oświadcza mocne postanowienie, iż żadne wnioski nie będą od Hiszpanii przyjęte, jeżeli nie będą miały za podstawę uznania samowładności narodu. Stan skarbu nie jest najświetniejszy, wszelako, wyraża prezydent, iż wazystkie długie rzeczypospolitej, wraz z prowizyą, muszą być spłacone, i rząd oczekuje uchwały kongresu, która postawiłaby go w możności spłacania, nie tylko prowizyi, ale zwolna i kapitałów. Woyska kolumbijskie opanowały na początku maja miasto Coro; sada z 400 ludzi broniła się uporczywie, i prawie cała wycięta została, lecz i kolumbijskich żołnierzy nie mało padło. Jenerał Soublat ma być mianowany nadzwyczajnym posłem angielskim. Stojąca w zatoce Maracaibo hiszpańska flotylla pod komandrem Padilla, składa się ze 4 brygow od 10 do 18 dział, 6 szonerów od 2 do 11 dział i 5 działowych łodzi.

WŁOCHY.

Rzym dnia 21 czerwca

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Do Neapolu przeszedł dnia 20 czerwca przez Rzym nowy półk węgierski, złożony z 1,000 ludzi. Kardyańska flotylla dostała rozkaz wyruszenia

przeciw konstytucyynym hiszpańskim kaprom; niektóre okręty już wypłynęły. Od dnia 14 czerwca zabrali ci kaprowie 12 francuzkich okrętów.

Taż gazeta donosi od granic włoskich pod dniem 1 lipca.

Pałac Lucyana Bonaparte w Rzymie, który z rodziną swoją odpłynął do Ameryki, kupił brat jego Hieronim, były król westfalski za 150,000 rzymskich talarów, i upiekrza go. *Letycya* Bonaparte, prawie zmarła wychwała, i przejeżdża się codziennie z kardynałem Fesch bratem swoim.

Odkopywanie starożytnego *Pompejuna*, które królewskie w Neapolu muzeum tyłu skarban i kunsztu z bogactw, przyspieszane ma być szczególnie w tym roku. Król unięśmiertelni swoje imię, nie tylko, że nie oszczędza na to wielkich kosztów, ale nadto, że chce to miasto w całej starożytności swojej piękności z gruzów oczyścić i zupełnie odkryć. Wazystkie piękne posągi, które odkopano, mają być z gipsu odlane i na miejscach, na których stały oryginały, zdobiące teraz muzeum królewskie, postawione.

Podług *Kuryera* warszawskiego: Gazety wiekańskie smutną doniosły wiadomość z Rzymu, iż d. 6 b. m. Ojciec ś. Pius VII wieczorem chcąc ująć sznurek od dzwonka dla przywołania służących, upadł na posadzkę i nieszczęściem złamał nogę. Natychmiast przywołani lekarze oświadczyli, że nader trudne będzie wyleczenie. Nakazano modły o przywrócenie do zdrowia Jego Świątobliwości. Oczekujemy dalszych szczegółów tego smutnego, przypadku.

TURCYA.

Gazeta *Kuryer* warszawski donosi od granic tureckich: Spieszno przybyły goniec do Belgradu donosił, że w Macedonii nowe utworzyło się powstanie przeciw turkom. Wyspy Jońskie wysłały deputacyą do Króla angielskiego. Chociaż surowe obchodzenie się z janczarami utrzymuje niejaka spokojność w *Stambule*, lecz milicya, złożona z tak zwanych jamaków, coraz większą okazuje niesforność, nad uśmierzeniem której Wielki Węzyr gorliwie pracuje; zduszono kilku dowódców, a przeto chwilowo wróciła spokojność; podano projekt, aby cały korpus *Jamaków* rozproszony został.

Przedsięwzięto zaradzić środki, aby odeprzeć heterystów mających zamiar zniszczyć Multany; niektórzy wnoszą, że bandy tych rabusiów są protegowane przez rząd turecki, a to dla tego, aby pod pozorem zabezpieczenia Multan i Włoszczyzny, mogły woyska tureckie do tych Xięstw wkroczyć.

Popisy Szkolne.

Dnia 29 i 30 czerwca odbyły się publiczne examina w szkole kaniowskiej, utrzymywanej przez zgromadzenie XX. Bazylianów w tym porządku. Zrana o godzinie 10, ile w dzień uroczysty śś Apostołów Piotra i Pawła, nauczyciele razem z uczniami udali się na mszę ś. do kościoła, którą celebrował prefekt szkoły tej JX. Ignacy Bosmański, filozofu magister, w asystencyi zgromadzenia zakonnego: muzykę wokalną składali uczniowie, a nauczyciel wymowy, X. Maczarski, stosownie do uroczystości miał kazanie. Po obiedzie o godzinie 2, gdy się wiele gości obojey płci zebrało na miejsce do popisu w przeznaczone, miał prefekt szkoły uroczoną rozprawę o elektryczności, po której młodzież szkolna, w obecności JW. Jenerała Poll, JW. Podkomorzego Jankowskiego i licznego zgromadzenia Obywateli, z emulacją szczególniejszą, odbywała swoje popisy z nauk klasycznych: nazajutrz zaś z języków, muzyki, rysunków i tańców. Po ukończonym examinie prefekt szkoły odczytał listę uczniów, celujących w obyczajach i naukach, których szkoła do publiczney podaje wiadomości. W klasie poczynającej pierwszej: JPP. Niedzielski Zacharyasz, Szystowski Konstanty, Repelewski Dominik, Jemiec Jan, Zurakowski Mieczysław, Lemiński Kajetan, Boguski Narcyz, Henkinet Jan, DODATEK.

Wilno dnia 25 lipca v. s. 1825 Roku.

Popisy szkolne.

Zagrayski Wincenty, Massalski Józef, Hudym Wiktor, Legocki Feliks. *W klasie postępującej pierwszej:* Zareba Michał, Szulc Waleryan, Pióro Nikodem, Repelewski Józef, Zeliński Hilary, Grodecki Jan, Piotrowski Tytus, Ruszczyc Teodor, Roynik Ignacy, Hudym Paweł, Skroboński Ignacy. *W klasie drugiej:* Dobrowolski Józef, Jodłowski Dymitr, Jankowski Eustachy, Boguski Seweryn, Pisarzowski Piotr, Podlewski Karol, Neyman Jan, Wodziński Józef, Iwaszkiewicz Grzegorz, Ruszczyc Stanisław, Sagayło Apoloni. *W klasie trzeciej:* Celli Henryk, Jaźwiński Wacław, Piotrowski Rufin, Turczewicz Ignacy, Pieńkowski Michał, Sierżputowski Izidor, Bulawski Maksymilian, Kozakowski Karol, Krzymowski Józef, Zagrayski Leopold. *W klasie czwartej:* Młochowski Maksymilian, Wesółowski Tomasz, Tokarski Piotr, Waxman Kajetan, Bielawski Rafał, Kosko Hieronim, Bielski Wacław. *W klasie piątej:* Szyszkowski Jakób, Tokarski Leon, Krzywiecki Stefan, Socharzewski Franciszek, Medwedowski Piotr, Butkiewicz Daniel, Sochacki Maksymilian, Hranicki Piotr, Dubikowski Mikołaj, Bielski Walenty, Precht Andrzej, Piotrowski Napoleon. *W klasie szóstej:* Czaplinski Tadeusz, Czarnecki Kazimierz, Piotrowski Franciszek, Swiderski Grzegorz, Ewtymowicz Tadeusz. *Z języka rosyjskiego:* Hulak Piotr, Zareba Michał, Kozłowski Paweł, Zeliński Hilary, Pisarzowski Piotr, Boguski Seweryn, Neyman Jan, Wodziński Józef, Iwaszkiewicz Grzegorz, Dobrowolski Józef, Jaźwiński Wacław, Krzymowski Józef, Piotrowski Rufin, Leontowicz Mikołaj, Hudym Paweł, Jozefowicz Włodzimierz, Towbicz Michał, Kawratowski Stefan, Młochowski Maksymilian, Wesółowski Tomasz, Precht Stefan, Szteyn Kajetan, Bielski Wacław, Szyszkowski Jakób, Medwedowski Piotr, Socharzewski Franciszek, Tokarski Leon, Kosko Antoni, Sochacki Maksymilian, Precht Andrzej, Hranicki Piotr, Dubikowski Mikołaj, Bielski Walenty, Piotrowski Napoleon, Czaplinski Tadeusz, Czarnecki Kazimierz, Piotrowski Franciszek, Swiderski Grzegorz, Ewtymowicz Tadeusz. *Z języka francuskiego:* Henkinet Jan, Wodziński Józef, Dobrowolski Józef, Szulc Waleryan, Grodecki Jan, Repelewski Atanazy, Roynik Ignacy, Hudym Paweł, Skroboński Ignacy, Boguski Seweryn, Kozłowski Franciszek, Jodłowski Dymitr, Jankowski Eustachy, Pisarzowski Piotr, Ruszczyc Stanisław, Sagayło Apoloni, Celli Henryk, Jaźwiński Wacław, Sierżputowski Izidor, Bielawski Maksymilian, Młochowski Maksymilian, Wesółowski Tomasz, Bielawski Rafał, Kosko Hieronim, Precht Stefan, Bielski Wacław, Medwedowski Piotr, Turczewicz Xawery, Sochacki Maksymilian, Piotrowski Napoleon, Dubikowski Mikołaj, Czaplinski Tadeusz, Czarnecki Kazimierz, Piotrowski Franciszek, Zajęzowski Bazyli. *Z języka niemieckiego:* Zeliński Hilary, Nikodem Pióro, Ludwik Korczewski, Szulc Waleryan, Boguski Seweryn, Młochowski Maksymilian, Wesółowski Tomasz, Piotrowski Rufin, Pieńkowski Michał, Henryk Celli, Tadeusz Ewtymowicz, Bazyli Zajęzowski, Grzegorz Swiderski, Mikołaj Dubikowski, Andrzej Precht. Po przeczytaniu celujących uczniów tenże prefekt szkoły przemówił do nich, aby, gdy oddalić się mają na łono rodziców i rodziny, zachowali, w każdym razie przystojność i prawa moralne, postępowanie zaś wszelkie, aby było stosowne do nauk, jakie odbierali, czém dadzą przekonanie, że czas szkolny pożytecznie przepędzili. Potym śpiewane by-

ło *Te Deum laudamus* i uczniowie, wzięwszy benedykcyą, rozjechali się na dwómiesięczny odpoczynek.

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

2. Провіантскій Департаментъ Военнаго Министерства объявляетъ, что на поснавку провіанша и овса для продовольствія въ будущемъ 1824 году войскъ поселенныхъ въ Слободско-Украинской и Херсонской Губерніяхъ и прочихъ въ округахъ Военнаго поселенія находящихся назначаются въ Слободско-Украинской и Херсонской Казенныхъ Палатахъ торги въ будущемъ Ноябрь мѣсяцъ: первый 3го, второй 6го, третій 9го и на переторжку 13го, 15го и 17го числа тогожъ Ноября; но въ каждой изъ тѣхъ Палатъ, на препорцію хлѣба потребную для войскъ собственно въ той Губерніи расположенныхъ, а не на всѣхъ вообще. Количесиво провіанша и овса и кондиціи, на основаніи копорыхъ должна производиться поснавка оныхъ, объявлены будутъ при торгахъ.

На вышеозначенные сроки вызывающіяся желающіе къ торгамъ съ залогами, определенными Указами 14го Іюня 1817, и 19го Іюля 1818 годовъ, по поснавкамъ въ казну вина, а на обезпеченіе задатковъ, особю.

Между тѣмъ предварительно Провіантскій Департаментъ объявляетъ, что желающимъ предоснавляется на волю, принявъ поснавку въ какомъ количествѣ, въ какомъ кпо самъ пожелаетъ и обезпечить исправность оной законными залогами, что плашежъ денегъ чинимъ будетъ поочно въ сроки по условіямъ безъ малѣйшаго задержанія и проволочки, и что въ приемъ поснаваемыхъ продуктовъ наблюдаема будетъ спрожайшая справедливость, и ошнудъ не будутъ имѣть мѣся не только приписеніи, но и самошадѣйшее напрасное промедленіе.

Ogłoszenie.

2 Prowiantski Departament Ministerium woyny ogłasza, iż na dostawę prowiantu i owsa dla utrzymania w następującym 1824 roku woysk, osiedlonych w słobodzko-ukraińskiej i chersońskiej gubernijach i innych, w okręgu wojennego osiedlenia znajdujących się, назначаја się w słobodzko-ukraińskiej i chersońskiej skarbowych izbach targi w następującym miesiącu nowembrze: iszy 3, 2gi 6, 3ci 9 i na przetarg 13, 15 i 17 dni tegoż nowembra; lecz w każdej z tych izb, w proporcji zboża potrzebnej dla woysk właściwie w tej gubernii rozłożonych, a nie na wszystkie w ogólności. Ilość prowiantu i owsa i kondycje, na podstawie których powinna uskutecznić się onych dostawa, objawione będą przy targach.

Na wyżej oznaczone terminu wzywają się życzący na targi z kaucjami, ustanowionemi przez ukazy 14 junii 1817 i 19 julii 1818 roku, względem dostawy do skarbu wódki, a na zabezpieczenie zadatkow osobno.

Tym czasem uprzednio Prowiantski Departament ogłasza, że życzącym oddaje się na wolę, przyjąć dostawę w takiej ilości, w jakiej kto sam życzy i ubezpieczy akuratność oney prawne- mi kaucjami; iż opłata pieniędzy uskuteczni się akuratnie w terminach podług umowy bez najmniejszego zamitrżenia i zwłoki; i że w przyymowaniu dostarczanych produktow użyta będzie jak najsćisleysza sprawiedliwość i niebędą miały miejsca nietylko zamitrżenie, lecz i najmniejsza próżna zwłoka.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora: Andrzej Buchariski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

2 Obu zbiegłych rossyjskich żydów, Arona Izraelowicza, i Efraima Szmuyłowicza z Zaslawia, niniejszym się uwiadamia, iż w sprawie inkwizycyjnej przeciwko nim zapadły dekret Senatu kryminalnego Królewskiego Głównego Sądu krajowego Prus wschodnich, od którego oni apelowali, wyrokiem Królewskiego trybunału wschodnich Prus z dnia 17 stycznia r. b. z tym dodatkiem został potwierdzony:

iż w przypadku przegranej fiskala, przyaresztowane i wprowadzone towary przez obu denuncyatorów Arona Izraelowicza i Efraima Szmuyłowicza wydać właścicielom z porządku sukcesyi, a zatym konfiskata towarów nie może być do skutku doprowadzoną. Od obu zaś wspomnianych denuncyatorów, zamiast mającej się złożyć ceny rzeczonych przedmiotów, zredukować na sumę 3,500 talarów, a przytym obu denuncyatorów Arona Izraelowicza, i Efraima Szmuyłowicza ostrzedz, iż wolno jest im od tego wyroku odwołać się do prawa rewizyi, w przeciągu czteroniedzielnego terminu, od dnia ogłoszenia w gazetach niniejszego uwiadowienia; po upłynieniu zaś rzeczzonego terminu prawna moc tego wyroku nastąpi. Królewiec d. 31 grudnia r. 1822.

Królewsko-Prusko-Wschodni-Inkwizytoryat.

2 Sąd Czasowy Głównego Litewsko Wileńskiego 2go Departamentu w sprawie JWW. Józefa, Antoniego, Ludwika i Michała Syrciów konkursowej, po dekreście Podkomórsko-Exdywizorskim w 1818 roku augusta 12 dnia w Syrcutyskach ogłoszonym, za appellacją pod rozsądzenie przypadłej w idącym roku 1823 junii 25 dnia ostateczny dekret, który appellacyi nie podległ, ustanowił. Tym dekretem, oraz powtórną dnia 3 julii rezolucją, między innem, przepisał, iż powodem nastaley w tym czasie wakacyi przez JW. Jenerala od Infanteryi Litewskiego Wojennego Gubernatora Korsakowa dozwoleonej, strony mające wskazane juramenta, wykonać onych w czasie oznaczonym przed niniejszym Sądem niemogły, przeto ażeby te strony, które przez plenipotentow stannosc oświadczyły, a obecnymi nie były, lecz w Gubernii tutejszey naydowały się, po dniu 1 Sbra niniejszego roku w przeciągu jednego tygodnia, osobno te strony, które chociaż stannosc oświadczały, a za granicą Gubernii Wileńskiej naydują się, jako też strony stannosci nieoświadczaające w przeciągu czterech miesięcy, nakoniec będący za granicą kraju, w upływie czasu półrocznego, przed tym sądem pod utratą rzeczy sądzoney juramenta wykonały, zastrzegł. Co ażeby każdego wiadomości doszło przez gazetę Kuryera Litewskiego do trzykrotnej awizacyi podaje.

Józef Polkowski Sądu Gł. Assesor.

Regent Jan Łazowski.

2 Konsystorz Rzymsko Katolicki Wileński ogłasza półroczny termin Ur. Ignacemu Talarowskiemu do stannosci w Sądzie tutejszego Konsystorza przez siebie lub prawnie umocowanego plenipotentą dla rozprawy w dziele o nieważność małżeńskiego ślubu z żoną Ssłach: Zofiją z Wersockich Talarowską, po upłynieniu jakowego terminu taż sprawa chociażby pod niestannosc pozwanego przy

zastępstwie podług praw przysięgłego obrońcy postąpi do dalszego rozpoznania i wyroku.

Sekretarz Wincenty Stefanowski.

Sądy Exdywizorskie.

2. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na domierzenie satysfakcyi kredytorów zeszłego Adama Ciechanowieckiego forszmeystra Ptu Wileń. wyznaczony, w terminie z odkładu przypadłym dnia 16 terażniejszego mca julii ad fundum majątku Podbrzezia w pcie Wileń. położonego przybywszy, expediowaniem czynności sobie poruczonej zajął się, a jako w powtórnym sądownictwa zebraniu się stosownie do reguł, Dekretem remissyynym Sądu Głównego przepisanych, bsz żadnych już dalszych odkładów całe dzieło kończyć zadeterminował, ażeby zatem kredytorowie i pretensorowie zeszłego Adama Ciechanowieckiego do Sądu Exdywizorskiego z dowodami swojemu jawili się, uwiadamia, oraz że ogólną konkursową sprawę w dniu 10 mca augusta terażniejszego roku wsiemie do namowy i na niestawiających wieczną amissją zapisze, przez trzykrotną awizacyą zatrzęga. Roku 1823 mca julii 20 dnia. Za zgodność świadczą Regent Marcelli Tallat.

Wolno umieścić w Gazecie Kuryera Litewskiego. Franciszek Paszkiewicz Sędzia Ziem. Ptu Oszmian. Przydujący.

Sąd Exdywizorski.

Podano do Redakcyi d. 19 lipca.

3. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski masy majątku Orzechowa JW. Maksymiliana Kłotta Chorążego Ptu Brast. przez rezolucją na dniu 15 maja roku idącego postanowił, ukończenie tego dzieła i zjazd powtórny do miasta powiatowego Widz na dniu 6 miesiąca julii roku biegingo, w jakowym terminie rozbiorem sporów przynoszących się zajmuje, i gdyby strony pod obowiązkiem utraty rzeczy jawili się, a niektóre na niewiadomości rzeczy nie traciłi, widzi siebie być w obowiązku przez Gazetę Kuryera Litewskiego zawiadomić, ażeby do dnia 16 miesiąca julii terażniejszego roku mające pretensyą do masy objawiali, ponieważ Sąd zamknie w tym terminie swą czynność. Dat 1823 julii 8 dnia w Widzach. Jan Biegański Prezydent Ziem. Brast. Adam Piotrowicz Sędzia Ziem. Brast. Exdywizor. Paweł Smigielski Sędzia Ziem. Brast.

Przedaż towarów skonfiskowanych.

3 W Tamożni Składowey Wileńskiej będą się wyprzedawać z publicznego targu we 3ch terminach, to jest: 1szy d. 20, drugi d. 23, a 3ci i ostateczny d. 25 terażniejszego lipca o godzinie 9 zrana, niżej wyliczone skonfiskowane towary; demikatonu czarnego 12 sztuk 380 arsz., półwełnianey materyi 2 kawalki 40 arsz.; gingamu 2 kawalki 30 arsz.; kartunu 20 kawalkow 700 arsz.; perkalu białego 20 kawalkow 300 arsz.; materyi białey bawełniczney przezroczystey 16 kawalkow 199 arsz.; chałat na wacie kartunowy żydowski noszony; kaftany demikatonowe czarne żydowskie stare 2; czapka żydowska maszestrowa stara 1, talisy stare 2; modlitwowe znaki rzemieienne żydowskie 2; takoz powozki niekule stare 2; chomonty stare rzemieienne 2; i szley pienkowych starych 2. Przeto chcący kupować wzywają się na powyższe terminy.

Na miejscu zarządzającego członek Piotrowski. W obowiązku sekretarza Aniskiewicz.

W e z w a n i e.

3 Za Remisą Sądu Głównego Litewsko-Wileńskiego 2go Departamentu w Sądzie Ziemskim Powiatu Wilen. odchodziła Sprawa w sposobie konkursu z powodztwa nieletnich JPanow Nikodema Łrata, Zofii, Tekli, Maryanny i Hipolity siost Przemienieckich i onych opieki, z kredytorami i pretensorami do funduszów po zesłym Ludwiku Przemienieckim pozostałych stosunki czyniącemi, w której Sąd Ziemski Ptu Wileń. przez ustanowiony dnia 8 febr. roku bieżącego Dekret, pierwszemu stopniowi właściwe dylacye, kopii z spraw wzajemney komportacyi dokumentów, aktów inkwizycyi kalkulacyi i werefikacyi z zamierzeniem fixe terminu dnia 7 augusta roku teraźn. in fundo majątku Bołosza zwanego, w Wileńskim i Zawileyskim powiatach sytuowanego, etiam w nie-stanności i nieprzystąpieniu której strony wy-expedyować się powinny, tudzież geometryczny pomiar ziemnych majątków i dalsze początkowemu wprowadzeniu sprawy rezolwowania, wymagające postanowienia uznał i przeznaczył, a po wyjściu tych dylacyów termin do oczewistego sprawy rozpoznania i onej przywołania, z reguły zaś dekretu remissyinego etiamsi w sessyach poobiednich kontynuowania, dzień pierwszy miesiąca oktobra 1823 roku zamierzył i oznaczył, żeby więc kredytorowie i pretensorowie zesłego Ludwika Przemienieckiego do jego pozostałych funduszów w jakimkolwiek względzie pretensye mieć mogący asystencyi naznaczonym aktom. ich dobro oznaczać zdolnym nieubliżyli, a na założony ostateczney rozprawy termin z dowodami stawali, i łączyli się pod upadkiem wszelkich stosunków, zaś debitorowie massowi; że w ich niestanności oczewisty nastąpi wyrok, zatym niedogodności przydarzyć się mogące własney winie przypisać będą powinni, byli wiadomemi, do stanności ku jednoczasowej rozprawie wzywa i do tego celu niniejszą trzykrotną do gazet Kuryera Lit. podaje awizacyą.

Prezydent Ziem. Ptu Wileń. Kawaler Michał Sawicki. Sędzia Ziem. Ptu Wileń. Joachim Czyż. Wileński Ziemski Sędzia Aloizy Jasieński. Sędzia Ziemski Wileń. Jan Pisanka.

3 Marya z Sopócków imo voto Urano-wiczowa b. Pisarzowa Konsystorska, a w powtórny małżeństwie Lipnicka po śmierci drugiego męża Jerzego Lipnickiego Podstol. Inflants, i macenassa Adwokata b. Trybunałów Litewskich bezpotomnie zesłego, pomiędzy papierami onego, gdy znajduje papiery familiyjne domu Lipnickich Herb pierwszy Toporzec a później Herbu nazwanego Hołobok przez zesłego s. p. Leopolda Lipnickiego byłego także Adwokatem i Regent. Trybunał. Litewskiego a później Depart. Sądu Gł. Grodzień. urodzonego brata pomienionego Podstolego Lipnickiego, powierzone do wspólnego dochodzenia na PP. Sopóckach majątku Dowszagóły w Powiecie Upit. Guber. Wilen. położonego przez PP. Porowskich PP. Gabryelowi z Lipnik i Maryannie z Buianowskich Lipnickim Półkownikom b. wojsk Pol. wieczyście przedanego. Takowe papiery donoszącej Jerzynie Lipnickiej po jej mężu bezpotomnie zesłym, bynajmniej są niepotrzebne, ale stanowić mogą los pozostałej familii w prostej linii domu Lipnickich

z głowy Gabryela Lipnickiego. Pochylona wiekiem przytulona od Wileńskiego towarzystwa Dobroczynności w Domu Dobroczynności, czekam przybycia najbliższego z sukcesorów po zesłych w Bogu Jerzym i Leopoldzie Lipnickich dla odebrania owych papierów jakie są, w przeciągu najdalej 6ciu miesięcy, a na przypadek moiego zeyścia znajdą owe papiery zlożowane w Kancelaryi Ziemskiej Ptu Wileńskiego. Wilno julii 1823 roku.

3. Od Mińskiego Gubernialnego Rządu o-głasza się, iż wzięci za nieokazanie na piśmie świadectw aresztanci Andrzej Makarewicz, Stefan Brzozowski, Piotr Niekraszewicz, Paweł bez nazwiska, i Pantelemon Emeljanow niepamiętający miejsca swego urodzenia; z których pierwszy chociaż powiadał, że jest z gubernii grodzieńskiej, prużańskiego powiatu, poddanym obywatela Zukowskiego, lecz takowe opowiadanie po uczynionej sprawie w istocie niepotwierdziło się; Brzozowski z Królestwa Polskiego, rodowski gubernii i powiatu ze wsi Sławney, także poddanym obywatela Cieciszewskiego; Niekraszewicz niepamiętający miejsca urodzenia i stanu swego, a Paweł i Emeljanow także niepamiętający miejsca swego urodzenia uznani za włóczków i dla niezdadności do służby wojskowej odesłani do Syberyi na posilenie; przymioty pomienionych włóczków: Makarewicz wzrostu 2 arsz. 5 wiersz., twarzy podługowatej, suchej, nosa długiego ostrego, oczu szarych, włosów na głowie ciemno a na wąsach i brodzie światłorusskich, od urodzenia lat 34. Brzozowski wzrostu 2 arsz. 4½ wiersz., twarzy okrągławej czystej, nosa miernego włosów na głowie czarnych, na brwiach, wąsach i brodzie russkich, oczu szarych, od urodzenia lat 36. Niekraszewicz wzrostu 2 arsz. 2 wiersz., twarzy gładkiej czystej, nosa miernego, oczu szarych, włosów na głowie czarnych, a na wąsach, brodzie i brwiach światłorusskich, od urodzenia lat 35. Paweł bez nazwiska wzrostu 2 arsz. 4½ wiersz., twarzy czystej, oczu błękitnych, nosa miernego, włosów na głowie, brwiach, wąsach i brodzie światłorusskich, na lewej ręce najmniejszy palec nieco przykurczony, od urodzenia lat 24, Emeljanow wzrostu 2 arsz. 5 wiersz., twarzy czystej, nieco czerwonej, oczu karych, nosa miernego, włosów na głowie ciemnorusskich, a na wąsach, brwiach i brodzie nieco światłych, od urodzenia lat 30. Dnia 7 lipca 1823 roku.

Sekretarz F. Arcimowicz.

2 W Gubernii Mińskiej w powiecie Dziśnienskim Scheda z dóbr Mossarza, w folwarku Grynwaldzie z zabudowaniem nowym mieszkalnym, obory, stajnie, wozownie, gumna i dalsze. Włóścian chat siedm oraz gruntu orowego włoka 1 morgów 11 i 262 prętów. Zarośla na gruncie średnim włoka 1 morg 1 prętów 287. Sianożęci włoka 1 morgów 12 prętów 128. Lasu sosnowego i jodłowego w części na budowę i tarcice włok 4, morgów 11 prętów 290. Lasu opałowego na gruncie włok 2, morgów 2 prętów 256. Połowa wstępnego jeziora morgów 6 prętów 297. Ktoby sobie życzył kupić uda się do właścicieli tam mieszkających JPP. Gielhaarów.

Sąd Exdywizorski.

1. Sąd Exdywizorski na rozdział majątku zesłego Antoniego Kamińskiego b. Prezydenta miasta Nowogródka dwoma remissami Sądu Ziemskiego Nowogródzkiego wyznaczony i w tymże mieście Nowogródka agitujący się, przez rezolucją dnia dzisiejszego stronom ogłoszoną, postanowił zrobić wyprzedaż przez licytację publiczną domu murowanego zesłego Antoniego Kamińskiego w rynku miasta Nowogródka położonego z całym onego zamieszkaniem z dwóch etażów, sklepów i placu na stajnię składającego się, tudzież dwóch placów w tymże mieście bez zabudowań zostających i na oną dzień 23 i 24 augusta dla przetargów, a dzień 6 septembra tarasniejszego 1823 roku na dobiecie ostateczne został udeterminowany, o jakowych terminach przesyłając Sąd Exdywizorski do Gazet uwiadomienie, wzywa wszystkich kontrahentów którzyby czy całkowicie, czy częściowo rzeczony dom i place nabyć chcieli, iżby z pewnemi ewikcyami na rzeczony terminu jawnie się raczyli, lecz ponieważ obok skonczyć się mającej na dniu szóstym septembra licytacji, namowa w całej sprawie w tymże Sądzie Exdywizorskim obwieszoną zostanie, aby więc na tym terminie kredytorowie zesłego Antoniego Kamińskiego dotąd swoich dopominków nie przynoszący, z temiż swojemi pretensyami przychodzili ostrzeżać, albowiem ostatecznie w tem terminie dla nieprzychodzących kredytorów amissya zapisana zostanie. Dat w Nowogródku na sessyi Sądowej 1823 r. dnia 13 julii. Franciszek Terajewicz były Sędzia Ziem. Nowog. prezydujący Exdywizor. Nikodem Kiersnowski Pisarz Ziem. Ptu Nowogródz. Exdywizor. Antoni Mackiewicz Regent Gr. Now. Exdywizor.

1. Za postrzednictwem remissy Sądu Ziemskiego Powiatu Rosieńskiego w roku biegącym kwietnia 17 dnia nastaley, w celu uczynienia zadosć wierzycielom zesłego Ignacego Bucewicza Prezydenta Ziemskiego Rosieńskiego, Sąd Taxatorsko-Exdywizorski, w komplecie do dóbr Starého Pojurza w powiecie Rosieńskim położonego, a we władarstwie dopiero W.W. Stanisława i Teofili Bucewiczów Chorążych zostającego, dnia 15 tarasniejszego miesiąca zebrany, czynność sobie poleconą rozpoczął, i oną bez przerwy kontynuując, dnia 2 następnego miesiąca sierpnia, ostatecznie całą sprawę wziąć w namowę postanowił, dotakowego terminu, ażeby strony pretensorstwo do masy stosujące się, niezwłocznie przedstawiły zapowiadając, w przeciwnym bowiem zdarzeniu pilnując się prawideł remissy, wszelkie niejawnie stósunki za nlegle amissyi ogłosi, i o tem też interessowane strony przez niniejszą awizacyą potrzykroć w Kuryerze Litewskim zamieszczającą się zawiadamia. Roku 1823 miesiąca julii 16 dnia. Prezydujący Sędzia Ziem. Rosień. Kazimierz Jurawicz Exdywizor. Pisarz Ziemski Ignacy Giedgowd Exdywizor. Prezydent Grodz. Rosień. Antoni Chrzastowski Exdywizor. Ziemski Rosieński i Exdywizorski Regent Ign. Jatowtt.

Sąd Exdywizorski.

3. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski dekretem Sądu Dworzańskiej Opieki Bielskiego i Drohickiego Powiatów dnia 22 miesiąca februarii roku idącego 1823 zapadłym, na rozdzielenie majątności czyli części na wsiach Siniewiczach, Miłkowicach, Mackach, Sadach i mieście Drohiczynie w obwodzie Białostockim Powiecie Drohickim położonych, pomiędzy wierzycieli W. Józefa Przewuskiego debitora i dziedzica tychże części przeznaczony, w dniu 2 miesiąca julii tegoż 1823 roku w dobrach Siniewiczach rozpoczynając czynność swoją, uwiadamia i wzywa wszystkich wierzycieli tegoż W. Józefa Przewuskiego w jakim bądź względzie do majątku jego wyżej zjasnionego roszczenia

czynić mogących, aby służące sobie na to dowody do dnia 10 czerwca w roku przyszłym 1824 przypadającego, w Kancellaryi Sądu spraw Cywilnych Bielskiego i Drohickiego powiatów w mieście Bielsku znajdujące się przed Sekretarzem W. Rafałem Kosińskim dla wzajemnego w nich stronom rozpatrzenia się złożyli, i następnie sami lub przez umocowanych w dniu 16 augusta tegoż przyszłego 1824 roku jako w ostatecznym massy konkursowej zamierzonym terminie w Sądzie Taxatorsko-Exdywizorskim w majątności teyże Siniewiczach czynność swoją kończyć mającym, stawali i należności tudzież roszczenia swoje prawym porządkiem udowodnili; w przeciwnym bowiem zdarzeniu każdego niestawającego i niezgłaszającego się choćby nayrzetelniejsza należność podług ostrzeżenia w dekrete remissyynym Sądu Dworzańskiej Opieki Bielskiego i Drohickiego powiatów domieszczonego, i ku wypełnieniu Sądowi Exdywizorskiemu poleconego, wieczney utracie i upadkowi podpadną i za niebyłą i ustalą zapisaną i ogłoszoną zostanie. Jakowe obwieszczenie, aby w Gazetach publicznych krajowych Kurjera Litewskiego i zagranicznych Warszawskich i Korrespondenta Warszawskiego trzykrotnie w numerach po sobie następujących umieszczonym i ogłoszonym było mieć chce i stanowi. Dat w majątności Siniewiczach dnia 3 julii 1823 roku.

Jan Pulkowski Prezydujący Exdywizor. Felix Uszyński Sąd Spraw Cywilnych Bielskiego i Drohickiego Powiatów Assessor Exdywizor. Tomasz Kosiński Białostockiego Głównego Sądu Adwokat Exdywizor.

3. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski massy JWW. Podkomor. Ptu Włkomier. Siesickich i pozostałego sukcessora W. Ignacego Siesickiego remissą Sądu Gł. Litew. Wileń. 2go Departamentu przeznaczony, jako po załatwieniu wszelkich kwestyów akcesoryyynych wyrokiem pierwszozjazdowym do oczewistego rozbioru samey sprawy od dnia 10 julii tarasniejszego 1823 roku w majątności Januszewie w powiecie Włkomierskim położoney zebrany, gdy dotąd oczekuje beczynnie na zebranie się kredytorów, i gdy od tego konkursu konkluzya dzieła pryncypalnie zależąc, podług zamiaru remissyynego wyroku bynajmniej zwlekana być nie może, przeto stosownie do zamiaru teyże remissy dla oświadczenia stannosci stron do konkursu należących i złożenia dostatecznych z obu stron objaśnień do dnia 1 augusta tegoż 1823 r. mieć otwartą jurysdykcyą zadeklerowawszy, że w tym dniu, nieoczekując dłużey, w samey sprawie namowę ogłosi i do ostatecznego wyroku przystąpi pod warunkiem niechybney amissyi na niestawających zastrzegł; i aby o tem postanowieniu doszła każdego z interessowanych wiadomość, niniejszą awizacyą do Kurjera Litew. podaje. Jan Olechnowicz Pr. Ziem. Upit. Exdyw. Ignacy Łopaciński Sędzia Ziem. Brast. Exd. Maciej Paszkiewicz Pisarz Ziemski Ptu Upit. Exdywizor.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 24 julii rubel srebrny 3 rub. 77 $\frac{1}{2}$ kop., czerwony złoty nowy r. 11 kop. 70 $\frac{1}{2}$, stary r. 11 kop. 52, imperyal r. 36 kop. 60 $\frac{1}{2}$.